

[Simonsen.]

vi har til rådighed i vor moderne tid, skulle det gerne være sådan, at det var muligt at adskille de forskellige fra hinanden, alt efter hvilken situation de står i. Hvis ikke det lykkes, tror jeg, vi får mange problemer med mange lovgivningsområder i de kommende år. Jeg synes, det er forkert, at man vil udstrække loven til at omfatte alle. Jeg husker, da vi behandlede socialdemokratiets lovforslag herom i sidste folketingsssamling, at arbejdsministeren dengang som ordfører for forslagsstillerne havde nogle forestillinger om, hvor meget dette forslags gennemførelse ville koste. Der blev nævnt beløbet 5 kr. årlig pr. lønmodtager; det var, hvad man anslog det til. Der er ikke nævnt nogen som helst form for tal i arbejdsministerens lovforslag. Jeg vil gerne høre, hvilke tanker ministeren gør sig: om der er nogen forestillinger om, hvor stort et beløb det egentlig drejer sig om, for også det må efter vor opfattelse med ind i overvejelserne om, hvilken type organisation vi skal opbygge.

Vores konklusion til lovforslaget som helhed skal være, at vi synes, at målsætningen, som vi også gav udtryk for ved behandlingen i sidste folketingsssamling, er rigtig og rimelig. Vi vil gerne være med til at sikre lønmodtagernes tilgodehavender, men det er ikke ligegyldigt, på hvilken måde denne sikring finder sted. Jeg mener, som jeg allerede har været inde på, at der er en række uafklarede punkter, som vi bør have afklaret ikke alene selvfølgelig i folketingsudvalget efter normal praksis, men også fra det arbejdsministerielle udvalg, der fungerer for øjeblikket. Lad os få konklusionen fra dette udvalg, inden vi tager endelig stilling til lovforslaget som helhed.

Robert Christensen: Jeg vil gerne på venstres vegne give tilslutning til det princip, der ligger i lovforslaget. Det har den tidligere ordfører for mit parti allerede gjort, da et tilsvarende lovforslag sidste år kom fra den daværende opposition.

Der er ingen tvivl om rigtigheden af det princip, at lønmodtagerne skal være sikret ikke alene, at de får deres løntilgodehavende, for det får de jo i de allerfleste tilfælde efter det nuværende system, men også at de får det straks og ikke skal vente i måneder

eller somme tider år, til et konkursbo er gjort op.

Altså, selve princippet er vi tilhængere af, men der er visse ting i lovforslaget, vi gerne i et udvalgt vil have lov til at undersøge noget nærmere, inden vi giver vores endelige tilslutning. Det er, som hr. Simonsen for lidt siden nævnte, en undersøgelse værd, om det ikke ved visse ændringer i konkursloven kunne sikres, at det eventuelle tab, der bliver på garantifonden, kunne blive mindre, end det ellers ville være. Vi vil også gerne have undersøgt helt præcist, hvornår det er en egentlig løn, lønmodtagerne har til gode hos den arbejdsgiver, der er gået konkurs, og hvornår det kan siges at være et tilgodehavende, der må være lige-stillet med andre kreditorers i konkursboet.

Jeg vil også gerne have undersøgt, om det er nok, som arbejdsministeren nu foreslår, at folk, der ejer væsentlige aktiemængder og dermed har en indflydelse på virksomhedens ledelse, ikke kan være omfattet af garantifonden. Der kunne måske være tale om, at også andre kunne have en sådan væsentlig medindflydelse, at det ikke var sikkert, at de skulle være omfattet af garantifonden.

Ligeså vil vi gerne have undersøgt, om det nye, der er kommet ind i lovforslaget, en 25.000 kr.s grænse, er rimeligt. Vi er tilhængere af princippet, at lønmodtagere, der bliver ledige, når arbejdsgiveren går konkurs, selvfølgelig hurtigst muligt skal skaffe sig andet arbejde eller anvises andet arbejde, men der kunne måske være nogen, det kan være så besværligt at skaffe eller anvises arbejde, at vi gerne vil se nærmere på den grænse.

Vi er tilhængere af, at man lader administrationen af garantifonden være under ATP-fonden. Der er ingen tvivl om, at det vil give den letteste og billigste administration, men vi må se på, at der også er administrationsbyrder eller administrationsudgifter andre steder end ved ATP-fonden. Vi pålægger jo igen arbejdsgiverne en byrde, idet de får et administrationsarbejde med dette, og vi er mange i mit parti, der simpelt hen stiller os det spørgsmål, som jeg vil stille under udvalgsarbejdet, da jeg ikke tror, jeg kan forlange, at arbejdsministeren skal svare her og nu, om ikke det beløb, der bliver tale om, som virkelig er et tab for